

Nasza Wspólnota

nr 139

29 maja 2022 r.

Rektorat pw. św. Michała Archaniola w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl
tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it
strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze św. i intencje: 30 maja – 5 czerwca 2022 r.

30.05, poniedziałek, godz. 17.00

++ Wiesław Ozimczuk (26 rocz. śm.), Zofia, Leon, Stanisława, Michał

31.05, wtorek – święto Nawiedzenia NMP, godz. 17.00

Za Ignasia (z okazji 13 rocz. urodzin) i śp. Stanisława

1.06, środa – wsp. św. Justyna, godz. 17.00

++ Wojciech (19 rocz. śm.), Józefa, Marian

2.06, czwartek, godz. 17.00

++ Zdzisława, Janusz, Jerzy

3.06, piątek, godz. 17.00

++ Agnieszka (3 rocz. śm.), Andrzej, Adam, Marysia i zmarli z rodziny

4.06, sobota, godz. 17.00

++ Józefa, Wojciech, Marian

5.06, niedziela – uroczystość Zesłania Ducha Świętego

9.00: Za Artura – o potrzebne łaski

11.00: W intencji Bogu wiadomej

Ogłoszenia

◆ Serdecznie dziękuję:

- P. Marii i Henrykowi Korytko oraz P. Wiktorii Skupień – za kwiaty, sprzątanie i przygotowanie kaplicy na dzisiejszą niedzielę,
- P. Bogusławowi Tomaszewskiemu i P. Lesławowi Martynowi – za prace remontowe,
- P. Grzegorzowi Pikłowskiemu – za własną inicjatywę i pracę przy rektoracie,
- P. Władysławie Potoczniak – za troskę o kwiaty wokół kaplicy,
- P. Małgorzacie Banaś – za okazaną pomoc.

◆ Przez cały miesiąc maj po Mszy św. modlimy się Litanią Loretańską, natomiast od środy rozpoczniemy codzienną modlitwę Litanią do Najświętszego Serca Pana Jezusa.

◆ Dziś w naszej diecezji mają miejsce święcenia diakonatu, które zostaną udzielone 10 kandydatom – klerykom V roku formacji Wyższego Seminarium Duchownego w Przemyślu.

◆ W tym tygodniu przypada pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca.

◆ W sobotę o godz. 10.00 w Bazylice Archikatedralnej 6 diakonów naszego Seminarium przyjmie święcenia kapłańskie.

◆ Za wszystkich Dobroczyńców modlimy się szczególnie w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im za każdy dar potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Tak jest napisane: Mesjasz będzie cierpiał i trzeciego dnia zmartwychwstał; w imię Jego głoszone będzie nawrócenie i odpuszczenie grzechów wszystkim narodom, począwszy od Jeruzalem. Wy jesteście świadkami tego.

Potem wyprowadził ich ku Betanii i podniósłszy ręce, błogosławił ich. A kiedy ich błogosławił, rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba.

Oni zaś oddali Mu pokłon i z wielką radością wrócili do Jeruzalem, gdzie stale przebywali w świątyni, wielbiąc i błogosławiąc Boga.

(Łk 24,46-53)

W trosce o formację

Papież Franciszek – *Amoris laetitia*

Adhortacja apostolska o miłości w rodzinie
(cd.)

Osoby starsze

Brak pamięci historycznej jest poważną wadą naszego społeczeństwa. To mentalność niedojrzała: „było, minęło!”. Znajomość i zdolność do zajmowania stanowiska wobec wydarzeń minionych to jedyny sposób, aby zbudować sensowną przyszłość. Nie można wychowywać bez pamięci: „Przypomnijcie sobie dawniejsze dni” (Hbr 10, 32). Opowiadania osób starszych dają wiele dobrego dzieciom i młodzieży, ponieważ łączą je z historią przeżytą czy to przez rodzinę, dany region czy też ojczyznę. Rodzina, która nie szanuje i nie dba o swoich dziadków będących jej żywą pamięcią, jest rodziną rozbitą. Natomiast rodzina, która pamięta, jest rodziną, która ma przyszłość. Dlatego też cywilizacja, w której nie ma miejsca dla osób starszych lub są one odrzucane, bo stwarzają problemy, jest nosicielem wirusa śmierci, ponieważ odrywa się od swoich korzeni. Zjawisko współczesnego osierocenia, w zakresie braku ciągłości, wykorzenienia i upadku pewników kształtujących życie, wzywa nas, abyśmy czynili z naszych rodzin miejsce, w którym dzieci mogą się zakorzenić w glebie zbiorowej historii.

Być braćmi

Relacja między braćmi pogłębia się wraz z upływem czasu, a więź braterstwa, która powstaje w rodzinie między rodzeństwem, tworzy się w klimacie wychowania do otwartości na innych, jest wielką szkołą wolności i pokoju. W rodzinie rodzeństwo uczy się ludzkiego współżycia. Być może nie zawsze jesteśmy tego świadomi, ale to właśnie rodzina wnosi w świat braterstwo! Począwszy od tego pierwszego doświadczenia braterstwa, umacnianego przez miłość i wychowanie w rodzinie, styl braterski promieniuje na całe społeczeństwo.

Dorastanie w rodzeństwie zapewnia piękne doświadczenie wzajemnej opieki, pomocy i otrzymywania wsparcia. Dlatego też braterstwo w rodzinie jaśnieje w specjalny sposób, kiedy widzimy troskliwość, cierpliwość, miłość, którymi są otaczani braciszek czy siostrzyczka słabsi, chorzy lub niepełnosprawni. Musimy uznać, że mieć brata, siostrę, którzy cię kochają, to głębokie doświadczenie, bezcenne,

niezastąpione, ale musimy cierpliwie uczyć dzieci, aby traktowały siebie jak bracia. Taka praktyka, czasem męcząca, to prawdziwa szkoła życia społecznego. W niektórych krajach istnieje silna tendencja, by mieć tylko jedno dziecko i wówczas doświadczenie bycia bratem staje się czymś rzadkim. W przypadku, gdy nie można mieć więcej niż jedno dziecko, trzeba znaleźć sposób, aby dziecko nie dorastało samo lub w izolacji.

Wielkie serce

Poza małym kręgiem, jaki tworzą małżonkowie ze swymi dziećmi, istnieje także wielka rodzina, której nie można pomijać. Ponieważ miłość pomiędzy mężczyzną i kobietą w małżeństwie i, w formie pochodnej i rozszerzonej, miłość pomiędzy członkami tej samej rodziny – pomiędzy rodzicami i dziećmi, pomiędzy braćmi i siostrami, pomiędzy krewnymi i domownikami – jest ożywiana i podtrzymywana przez wewnętrzny, nieustający dynamizm, prowadzący rodzinę do coraz głębszej i mocniejszej komunii, która jest fundamentem i zasadą wspólnoty małżeńskiej i rodzinnej. Włączają się do niej przyjaciele i zaprzyjaźnione rodziny, łącznie ze wspólnotami rodzin, które wspierają się nawzajem w swoich trudnościach oraz zaangażowaniu społecznym i w swej wierze.

Ta poszerzona rodzina powinna przyjąć z wielką miłością nastoletnie matki, dzieci porzucone przez rodziców, samotne kobiety, które muszą prowadzić edukację swoich dzieci, osoby niepełnosprawne, które wymagają wiele uczucia i bliskości, ludzi młodych zmagających się z jakimś uzależnieniem, osoby niezamężne, żyjące w separacji lub owdowiałe, które doświadczają samotności, osoby starsze i chore, które nie otrzymują wsparcia od swoich dzieci, aż po włączenie do swego grona nawet najbardziej poturbowanych przez swoje wybory życiowe.

